

»Der er bare noget særligt ved at spille Svend Nicolaisens melodier - og måden de bliver spillet på«

Jens Jespersen, kapelmester i Svend Nicolaisens Orkester Copy

En tidligere dansktop-sangerinde, en bedemand, en buschauffør og professionelle musikere vækker Svend Nicolaisens populære dansemusik til live igen.

Vi stiller om til middagskoncerten

Svend Nicolaisen voksede op nær Næstved. Han blev en kendt kapelmester, der hver lørdag transmitterede direkte fra Tivolis promenadepavillon. I år er det 25 år siden han gav sin sidste koncert. Et nyt kopi-orkester med rødder i det syd-sjællandske hylder Svend Nicolaisen.

Af Anna C. Møhl

De sætter sig om frokostbordet. Familien og kommisserne, der arbejder i faderens Brugs, bliver helt stille. Faderen tænder radioen, der er på størrelse med en kommode.

»Og nu stiller vi om til Tivoli i København til middagskoncert med Svend Nicolaisens Orkester«.

Og så lød de dengang så kendte

toner - ba-bahhh-ba-bahh - hvor saxofonen spiller melodien, trompetterne markerer, og det fede Hammondorgel leverer undertonen. Melodien hedder såmænd »Kendingsmelodien«. Kort og godt. Anden titel har det berømte melodistykke aldrig haft.

Vi skriver 1970'erne. Omkring det voksdugbelagte bord sidder teenageren Jens Jespersen og lytter. Ligesom resten af den danske befolkning var middagskoncerten fra Tivoli og navnlig orkesterlederen Svend Nicolaisen en institution i dansk kulturliv. Det var dengang den eneste radiokanal ved Statsradiofonien.

Svend Nicolaisen var danseorkestrets kransekagefigur. Hans navn var kendt i enhver dansk husstand med radio.

Du bliver ikke til noget

Svend Nicolaisen blev født i 1908 på en gård i Fodby ved Næstved. Hans far Søren var irriteret over, at Svend hellere ville spille på violin end hjælpe til med høs-

ten og roelugningen.

- Du bliver aldrig til noget, Svend, brummede faderen.

Men her tog han fejl. Da Svend Nicolaisen blev 17 år, rejste han fra Næstved til København og tjente til dagen og vejen ved at spille på værtshuse og restauranter.

Svend Nicolaisen blev til noget inden for musikken. Han dannede et orkester, der blandt andet spillede i Nykøbing Falster Revyen. Senere blev Svend Nicolaisens Orkester engageret på mange andre spillesteder i København og provinsen. Men mest kendt blev han for de radiotransmitterede koncerter fra Montmartre, Wivex og indtil 1987 fra Promenadepavillonen.

Fik drag over nakken

Selv om Svend Nicolaisen og Jens Jespersen er født med 40 års mellemrum, har de spillet den samme melodi.

Jens Jespersen er født ikke så langt fra Fodby og var ligesom Svend Nicolaisen musikalsk. Han gik til klaverspil hos fru

Smedeberg i Næstved og Jens Jespersen husker hendes krumme næse, hvor brillerne dinglede fra næsetippen.

- Hun var ikke sådan at spøge med. Jeg fik en over nakken med violinbuen, når jeg ikke leverede varen, husker Jens Jespersen.

Der er gået mere end en menneskealder siden Svend Nicolaisen, og hans orkester spillede populærmusik i Tivolis Promenadepavillon. Jens Jespersen fortsatte sin musikundervisning og blev uddannet inden for shipping. Arbejde bragte ham fra Sjælland til Jylland, hvor han bor og arbejder.

Enorm interesse

I maj 2010 fandt Jens Jespersen og Svend Nicolaisen på deres egen måde sammen igen.

Svend Nicolaisen, der døde i 1991, er kontrapunktet i det ny orkester Svend Nicolaisens Orkester Copy og Jens Jespersen er kapelmester. Bk blandt musikerne er en bedemand, en buschauffør, en DR-kapelmester, en musiklærer og en kirkesanger.

Jens Jespersen synes, at det skulle markeres, at det i år er 25 år siden, Svend Nicolaisen gav sin sidste koncert i Tivoli. Han og en musikerven ville samle nogle musikere og hylde den gamle Nicolaisen. Interessen var enorm.

- I første omgang spurgte vi os for lokalt, men snart begyndte musikere også længere væk at ringe til os og spurgte, om de kunne være med. Også musikere, som har spillet i meget kendte orkestre. Der er bare noget særligt ved at spille Svend Nicolaisens melodier - og måden de bliver spillet på, siger Jens Jespersen.

Jens Jespersen er ligesom sit musikalske forbillede Svend Nicolaisen vokset op nær Næstved. Han gik til klaverspil hos fru Smedeberg og husker hendes krumme næse, hvor brillerne dinglede fra næsetippen. Jens Jespersen er kapelmester i Svend Nicolaisens orkester Copy.

»Hun var ikke sådan at spøge med. Jeg fik en over nakken med violinbuen, når jeg ikke leverede varen«

Jens Jespersen om sin musiklærerinde Fru Smedeberg

En stor flok glade amatører og topprofessionelle musikere med den alder, der gør, at de kan huske »Kendingsmelodien«, fandt sammen. Nu spiller orkestret »Eviva España«, som i Svend Nicolaisens tid blev sunget af orkestrets sangerinde Elisabeth Edberg. I dag er Edberg skiftet ud med den tidligere Dansk Topsangerinde Karin Paaskesen. Hun var kendt i 70'erne for hittet »Min onkel Jonathan« og for sit samarbejde med Dorte Kollo.

I år er det 25 år siden Svend Nicolaisen spillede sin sidste koncert i Tivoli. Men interessen for hans arrangementer spiller lys-

tigt videre. Svend Nicolaisens Orkester Copy er ved at tilrettelægge en større turné. Blandt andet skal de spille i Grenås kulturcenter, hvor der er plads til 450. Billetterne er revet væk til koncerten 18. marts, så kapelmesteren overvejer en ekstraoptræden.

- I det hele taget har det været en ren fornøjelse at arbejde med at samle musikerne til denne opgave. Og vi er taknemmelige for, at Svend Nicolaisens enke Ulla Jerrebo og sønnen Jeppe har givet os lov til at bruge navnet. Det ser vi som lidt af en tillidserklæring, siger Jens Jespersen.

FAKTA

Svend Nicolaisens Orkester:

■ Svend Aage Nicolaisen blev født 20. december 1908 i Fodby nær Næstved. Svend Nicolaisen voksede op sammen med en søster Ellen Margrethe Nicolaisen hos forældrene på Evensgård.

■ Da Svend Nicolaisen blev 17 år, rejste han fra Næstved til København. Han spillede på værtshuse og restauranter. I 1932 fik han sit eget orkester og blev engageret i Nykøbing Falster Revyen. Her spillede han i mange år.

■ Uden for revysæsonen spillede Svend Nicolaisen på københavnske varieteter - i Zigeunerhallen - National Scala, og i 1940 kom han til Montmartre. Herfra spillede han ugentlige radiotransmissioner til hele Danmark.

■ Han spillede folkekær underholdningsmusik.

■ Svend Nicolaisen og hans orkester spillede fra 1932 til 1987.

■ Svend Nicolaisen døde den 19. februar 1991.

Svend Nicolaisens Orkester Copy:

■ Svend Nicolaisens Orkester Copy blev dannet 5. maj 2011. Orkestret består af 10 musikere, der brænder for at spille musik i den særlige musik-

genre og med den meget specielle »sound«, der kendetegnede Svend Nicolaisen og hans orkester fra 1932 til 1987.

■ Målet med at genskabe Svend Nicolaisen og hans orkester er at give publikum, der husker orkestret og har danset til de særlige toner, mulighed for igen at lytte til musikken.

■ Karin Paaskesen, orkestrets sanger, fik sit gennembrud med sangen »Min Onkel Jonatan«, der lå på Dansktoppen. I 1968 vandt Karin Paaskesen Det Danske Amatør Grand-Prix, der i dag svarer til »Stjerne For En Aften«. Det blev også til plader indspillet i Tyskland.

■ Repertoiret er en vifte af musik, der strækker sig fra evergreens til musik af nyere dato. Blandt numrene er Peanuts, There Goes My Ev'rything, Release Me, C'est Toujours La Mème Chanson og When The Moon Comes Over The Mountain. Musiknumret »A Night Like This« af den kendte hollandske sangstjerne Caro Emerald, bliver en af nyhederne, orkestret vil spille.

■ Et af orkestrets faste numre er Eviva España, som i Svend Nicolaisens tid blev sunget af orkestrets sangerinde Elisabeth Edberg.

■ Man kan se og høre Svend Nicolaisens Orkester Copy på: <http://www.svend-nicolaisens-orkester.dk/video.html>

Fortsat god dag!

SPROGET

AF STEEN LAURSEN

Med jævne mellemrum hører jeg fra læsere, der harcelerer over flosklen »Ha' en fortsat god dag« eller bare »Fortsat god dag«, som er blevet mange butiksfolks standardhilsen til kunderne, når de forlader butikken. Det er ikke et udtryk, der scorer mange points på læsernes skala, kan jeg hilse og sige.

Men mon ikke det går, lige som det er gået med »hej«, der også fremkaldte mange vrede reaktioner, da det i starten af 1970'erne møvede sig ind i sproget. Om nogle år støder den fortsat gode dag næppe nogen, fordi vi har vænnet os til at høre det som det, det er: en kliché.

Læg for resten lige mærke til, hvordan vi udtaler udtrykket. Hvis vi hilser på hinanden med et »goddag«, så udtaler vi det med tryk på »dag«, så det lyder som ét ord. Men når vi siger »fortsat god dag«, så er der tryk på både »god« og »dag«, så man kan høre, at det drejer sig om to selvstændige ord.

Det er en nuance, som ikke alle fremmedsprogede kan høre. Forleden var jeg i en butik, hvor jeg blev ekspederet af en ung iraker, som talte glimrende dansk, men som ikke havde fanget denne hår-fine nuance. Da jeg gik ud af butikken, sagde han venligt »Fortsat goddag« - med samme tryk, som når vi bare siger »goddag« til hinanden.

Det lød ret pudsigt og fik pludselig udtrykket til at fremstå på en helt anden måde end som den kliché, det er. Noget med at stå og sige goddag til hinanden hele tiden. Så lidt skal der

til, for at man pludselig hører et ord, som man ellers bare har ladet passere.

Og så får vi vist lige plads til et svar til den læser, der gerne vil vide, om det virkelig kan være korrekt at skrive »Årsagen til den store interesse for sagen skyldes, at ...« - for sådan stod der forleden i hans avis!

Det korte svar er, at nej - det er ikke korrekt. Det er en fejl af den type, som man blandt almindelige mennesker kalder for dobbelt konfekt, mens fagfolk synes, at det skal hedde en pleonasmie. Men hvad man end foretrækker at kalde det, så betyder det, at man siger det samme to gange.

I læserens eksempel kunne man enten sige »Årsagen til den store interesse for sagen er, at ...« Altså: årsagen er. Eller man kunne sige »Den store interesse for sagen skyldes, at ...« Altså: Interessen skyldes...

Men det er ikke så smart at bruge dem begge to: »Årsagen skyldes, at ...« krænker mange sprogbrugeres fornemmelse for simpel logik i sproget. Betydningen af de to ord kommer simpelt hen i karambolage med hinanden, og det bør man nok prøve at undgå, hvis man lægger vægt på at tale (og skrive) et velplejet sprog, som ikke støder omgivelserne.

Men man må nok se i øjnene, at det er en »fejl«, som mange sprogbrugere ikke bemærker, og da slet ikke lader sig støde af.

Spørgsmål til den ugentlige sprogklumme kan sendes til avisen eller direkte til Steen Laursen på e-mail adressen laur@mail.dk.

Bemærk at Steen Laursen får mange henvendelser hver uge, og at ikke alle derfor kan påregne at få svar.

Farvel. Ha' en fortsat god dag

Foto: Kim Rasmussen